

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Pia Vota, quibus Connubialia Pacta

Probst, Johann Conrad

[Deutschland], MDCCXXVIII.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-805979](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-805979)

PIA VOTA,

quibus

Connubialia Pacta

Viri plurimum Reverendi, Doctissimi,

Clarissimi

Dni GREGORII

THOMBSEN,

Ecclesiarum in Alten-Esch & Lemverder,
fidissimi Pastoris,

VIDUI,

atque

Nobilissima, lectissima, variisque Virtutum

ornatu spectatissima Matrona,

RACHEL ELI-

SABETHÆ,

natae **BARNSTEDIÆ,**

Viduæ **LINDENIÆ,**

utriusque secunda

Prid. Nonar. August.

læto plausu celebranda,

comitari voluit

amicus

J. C. Probst

Horat. Lib. I. Epist. II.

Scribinus indocti, doctique poemata passim.

clō lccc XXVIII.

Plautus in Amphitr. Act. II.

Alcume-
na ad
marit.

Non ego illam mihi dotem duco esse, quæ dos dicitur,
Sed pudicitiam & pudorem, & sedatam cupidinem
Deum metum, gnatorum amorem, & cognatum concordiam
Tibi morigera, atque ut munificens bonis, pro sim probis,
Næ ista a depol, amussim est optuma.

Sofia.

Ast thalami
Expertos quid f
Jactare in vi
Expertos in quar
Quis prohibe
In vanum medic
Nescius ungu
Ereptam gemitu
Et repetit qu
Quæ DEa tam fide
Fato invisã ca
Postulat, ingemi
Atque cicatri
Hic labor hic cur
Neque malis
Fortius ad morsus

acuerunt est grave
lamnum;
at Numen amanda
dolor;
us amœni percutit
ossa;
is est.
cto
oro:
dolere
s agunt
e curas,
amor.
scit
a:
tes?
e revolvit
ovat.
quassant
ur habent.
on esse

Nullum præter eos quos habet ipse pilos.

Rides?

Plautus in Amphitr. Act. II.

Alcume-
na ad
marit.

*Non ego illam mihi dotem duco esse, quæ dos dicitur,
Sed pudicitiam & pudorem, & sedatam cupidinem
Deum metum, gnatorum amorem, & cognatum concordiam
Tibi morigera, atque ut munifica sim bonis, pro sim probis,
Næ ista a deo, si hæc vera loquitur, ex amissim est optuma.*

Sofia.

Perdere quæ nobis placuerunt est grave
damnum;
Perdere quæ dederat Numen amanda
dolor;
Perdere si quid habemus amœni percutit
ossa;

Ast thalami socium perdere durius est.

Expertos quid sit vacuo tabescere lecto

Jactare in viduo frigida membra toro:

Expertos inquam quis vincula rupta dolere

Quis prohibet? fissi vulnera cordis agunt

In vanum medici queis vult succurrere curas,

Nescius unguenti est falce secatus amor.

Ereptam gemitu partem viduata reposcit

Et repetit querulâ gaudia voce sua:

Quæ DEa tam fidos nosmet divisit amantes?

Fato invisâ cui copula nostra fuit?

Postulat, ingeminat, nocteque dieque revolvit

Atque cicatrices ungue fricante novat.

Hic labor hic curæ disjunctos fœdere quassant

Neque malis herbam quæ medeatur habent.

Fortius ad morsus canis ajunt pharmacon esse

Nullum præter eos quos habet ipse pilos.

Rides?

Rides? fit. Magis apta tamen medicamina non sunt,
 Visa tibi viduos quæ relevare queant
 Quam si morte cadens reliquæ pars restituatur
 Atque secunda orbum conjuge pacta beent.
 Siccine qui fuerant amisso compare mœsti
 Hos calor exhilarans occupat isque novus.
 Quærit quam viduus sancto sibi fœdere jungat,
 Alterius thalamos expetit orba viro.
 Ast ambo cui se tuto committere possint
 Hic opus est multos consuluisse dies.
 Nupt. an innupt.? trahit hic sua quemque voluptas
 Sunt meditanda diu, quæ statuenda semel.
 Heu vesanus amor non certis passibus errans,
 Quam multis hominum mentem oculosque rapit
 Assuetus tenuem pro vero vendere fucum
 Occæcat, fallit, decipit, & jugulat.
 Quot provec̃tâ ætate viri juveniliter ardent?
 In quos dica cadit: turpe senilis amor?
 Incessitque venus queis des pro virgine virgam,
 Quos lascivus amor non pius arma docet.
 Adde: hominum raro quærit bona vera cupido,
 Auri sacra fames quanta plerosque tenet?
 Allicit hunc facies quam lac & purpura tinxit
 Lascivos oculos hunc provocare vides.
 Stemmatis hic summi galeam atque insignia poscit
 Fœmineas artes huic bene docta placet.
 Ufos hi sibi permulta ratione videntur;
 Alter qui cœco raptus amore furit
 Seu ratio dederit seu fors objecerit ullam
 Non curat, dubius quicquid amor tulerit.
 Hinc inde lachrymæ: vacuique quiete dolores,
 Inde suspicio, jurgia, verbera, mors,

Felix

Felix quem faciunt aliena pericula cautum,
Qui norit fucos hos retegisse malos.
Forma perit fallax, speciosa vilescit imago
Marcescens nitor ceu rosa verna cadit.
Divitias magnas plenâ qui possidet arcâ
Igni, aquæ, invitus, furibus illa cedit.
Ipse Juventutis flos marcet temporis æstu:
Quid manet, hæc præter si nihil adfuerit?
Optima, perdurans, jacturæ nescia dos est,
Quæ infixâ est animo mens pietatis amans.
Hanc solam hanc unam quæ possidet hancque tuetur
Hæc formosa satis, sat quoque dives erit.
Si bona fors aliis hanc dotem dotibus auxit
Est geminis donis corroboratus amor.
Illam, Vir venerande, Tibi fors optima dotem
Confert; dupliciter te tua Sponsa beat.
Quæ ut aliis multis ita eo de virgine præstat,
Quod melius leges calleat ista tori.
Apprecor ex animo --- sed pennam ponere jussus
Hæc facio ex Flacco jam pia vota mea:

Felices ter, & amplius,

Quos irrupta tenet copula, nec malis

Dirivulsus querimoniis

Suprema citius solvet amor die.

Horat. Carmin. Lib. 1. Od. XIII.

Felix

* * *

Er streitet als ein Mann im Felde

Sieges Helde /
er erlegt /
Reich verdienet /
nzen grünet
Früchte trägt :
Streit abmatten /
Ruh im Schatten.

Welch Wan
Wenn eine L
Draus
Welch Kriege
Wann er fiel
Drinn
Der / wer d
Scheut keine

brecket /
hn :
tern /
e /
Feinde.

Noch muß ei
Auch fühlen
Daß er l
Er muß sein
Und / ob er
Entfällt il
Er schlägt di
Bereit / so l

Welch Lob m
Da man die
Vor ihre
Wer ehret ni
Die einen L
Der selb
Der Himmel
zieht seine Fahne und Sieges Bogen :

en /
en
en /
en

5. Ein

